RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 109.626 van 1 augustus 2002.
in de zaak A. 90.402/XIV-5869.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DE WILDE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

-

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde Joegoslavische nationaliteit, op 23 maart 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 november 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 5 april 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die, loco advocaat P. DE WILDE verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 15 juli 1998 en zich vluchteling verklaart op 16 juli 1998; dat op 23 november 1999 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 7 maart 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is die als volgt is gemotiveerd :

> "Er moet worden genoteerd dat betrokkene, die niet in het bezit is van enig document ter staving van haar identiteit, niet aannemelijk heeft gemaakt effectief afkomstig te zijn uit Kosovo.
>
> Zo blijkt betrokkene niet in staat te antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen omtrent Kosovo. Zij kent geen enkele politieke partij, actief in Kosovo, zelfs de "Democratische Liga van Kosovo" (LDK) niet, hoewel deze partij jarenlang aan de basis lag van de Albanese parallelmaatschappij in Kosovo. Betrokkene kent evenmin de naam van de Albanese humanitaire organisatie, mede verantwoordelijk voor de ondersteuning van de Albanese parallemaatschappij. Voorts kent ze geen enkele naam van een deelrepubliek van voormalig Joegoslavië en blijkt betrokkene niet in staat de exacte waarde van de haar getoonde Joegoslavische muntstukken te bepalen noch de onderscheiden waarden van de munteenheid, gebruikt in Kosovo, correct te beschrijven. Betrokkene is bovendien het Servisch haast geheel onmachtig, zelfs eenvoudige en vaak gebruikte termen zoals straat, stad, gemeente en winkel blijkt ze niet te kennen. Nog blijkt ze evenmin op de hoogte van de in Kosovo courant gebruikte term voor politiepost, of de typische Albanese term die wordt gebruikt in Kosovo ter duiding van een identiteitskaart.
>
> Tenslotte beweert betrokkene dat de Servische politie vooreerst sedert 24 maart 1999 aanwezig was in de omstreken van Voksh en er vóór 29 maart 1999 nog geen huizen werden afgebrand. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (Kosovo Daily Reports, 1998) blijkt echter dat de situatie in de gemeente Deçan reeds sinds maart 1998 kritisch was. Meerdere dorpen waaronder ook Voksh, het geboortedorp van betrokkene, zouden daarbij ernstig getroffen zijn en het voorwerp hebben uitgemaakt van zware gevechten.
>
> Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is.";

2. Overwegende dat de minister van Binnenlandse Zaken bij brief van 3 oktober 2001 aan de Raad van State laat weten dat hij afstand doet van "de exceptie

ingeroepen als ‘hoofdzakelijk’ en waarbij wordt gesteld dat de minister van Binnenlandse Zaken geen verwerende partij is”;

Overwegende dat de minister van Binnenlandse Zaken bij wijze van exceptie opwerpt dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is bij gebrek aan uiteenzetting van een middel; dat uit hetgeen volgt zal blijken dat de exceptie niet gegrond is;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij, na eerst de bestreden beslissing te hebben geduid, een eerste middel aanvoert, afgeleid uit de schending "van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur", dat luidt als volgt :

> “A. Verzoekster wenst vooraf een opmerking te maken over de Dienst Vreemdelingenzaken van het ministerie van binnenlandse zaken.
> Verzoekster meent dat de behandeling bij de dienst Vreemdelingenzaken niet zorgvuldig is gebeurd en dus een inbreuk maakt op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
> Verzoekster geeft toe dat het interview bij het commissariaat generaal wel degelijk is gevoerd, maar verzoekster werd steeds geconfronteerd met haar interview bij de dienst vreemdelingenzaken.
> Verzoekster wil aanhalen dat zij wel degelijk uit Kosovo afkomstig is en indien het onderzoek van het commissariaat generaal tot een ander besluit komt, dit niet anders kan verklaard worden dan dat het onderzoek niet zorgvuldig werd gevoerd.
> 1. Verzoekster is nochtans wel degelijk uit Kosovo afkomstig.
> Verzoekster heeft wel degelijk een beschrijving gegeven van haar leven aldaar en van haar familiale toestand.
> 2. Verzoekster heeft wel degelijk een kennis van haar eigen land.
> Het is wel correct dat verzoekster niet geschoold is en enkel en alleen haar eigen streek kent.
> Het is duidelijk dat het ministerie van Binnenlandse zaken en ook het commissariaat generaal geen rekening heeft gehouden met de graad van analfabetisme van verzoekster.
> Dit houdt een schending in van het zorgvuldigheidsprincipe.
> Verzoekster wil ook aanhalen dat zelfs wat het geld betreft het steeds haar man is en was die daarvoor zorgde.
> Het is dan ook niet onlogisch dat verzoekster als analfabeet en werkloze huisvrouw hier niet correct op antwoordt.
> 3. Het is correct dat verzoekster geen identiteitsdocumenten kan voorleggen uit Kosovo.
> Verzoekster heeft uitgelegd hoe dit komt. Deze uitleg wordt in niets ontkracht.
> B. Er zijn wel degelijk elementen die een asielaanvraag rechtvaardigen.
> Verzoekster heeft haar asielaanvraag ingediend op een ogenblik dat de oorlog in Kosovo in alle hevigheid aan de gang was en dat het dan ook redelijk is dat een groot aantal mensen die gebieden ontvluchten.
> Het commissariaat generaal beschikt ook over de gegevens om te verifiëren of wel degelijk etnische zuiveringen plaatsgrijpen in deze regio.
> Het commissariaat generaal onderzoekt dit niet. Hier is duidelijk een schending van het beginsel van behoorlijk bestuur. Het commissariaat generaal moet minstens een onderzoek instellen naar de situatie van de regio, van waar verzoekster meldt te zijn gevlucht. Door dit niet te doen, kan het commissariaat generaal zich geen beeld vormen van de toestand van verzoekster en kan het commissariaat generaal niet de argumenten tot vlucht evalueren.
> (...)”;

dat zij in fine van het eerste middel nog kritiek uit op het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inzake het terugleiden;

3.1.2. Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hierop als volgt repliceert :

"2.1. In het eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

2.1.1. Vooreerst stelt verzoekster dat verweerder door het nemen van de bestreden beslissing een inbreuk heeft gemaakt op het zorgvuldigheidsbeginsel, aangezien bij het nemen van de beslissing rekening werd gehouden met de opmerkingen die verzoekster deed tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), hetgeen volgens verzoekster niet zorgvuldig is gebeurd.

a. Verweerder antwoordt dat het zorgvuldigheidsbeginsel hem oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd geconvoceerd voor een interview op het Commissariaat-generaal (CGVS) op 17 februari 2000. Tijdens dit interview kreeg verzoekster de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij (nieuwe en/of aanvullende) stukken neerleggen en zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze en in aanwezigheid van een tolk die de Albanese taal machtig is. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien uit incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid is niet correct.

Het is evident dat wanneer de Commissaris-generaal een correcte beslissing wil nemen, hij dit alleen maar kan na alle elementen uit het dossier te hebben onderzocht. Pas na zo'n onderzoek kan hij beslissen over te gaan tot een verder onderzoek of kan hij op basis van artikel 52 van de Vreemdelingenwet de asielaanvraag onontvankelijk verklaren. Het is niet meer dan logisch dat de Commissaris-generaal, wanneer een asielzoeker geen identiteitsdocumenten kan voorleggen, aan de hand van vragen peilt naar de waarachtigheid van de beweerde afkomst of herkomst van die asielzoeker.

Zoals uit de bestreden beslissingen blijkt is verzoekster niet in het bezit van enig identiteitsdocument, noch slaagt zij erin aannemelijk te maken effectief uit Kosovo afkomstig te zijn. Zo slaagt zij er niet te antwoorden op een aantal elementaire vragen i.v.m. Kosovo. Zo kent zij geen enkele politieke partij of Albanese humanitaire organisatie, ze kent geen enkele naam van een deelrepubliek van voormalig Joegoslavië en is ze niet in staat de exacte waarde van de muntstukken te bepalen. Evenmin kan zij eenvoudige dagdagelijkse woorden naar de Servische taal vertalen. Voormelde vaststellingen gebeurden allen tijdens het interview gedaan door het CGVS, zodat wat betreft dit onderdeel van de motivatie een mogelijks niet zorgvuldig verloop van het interview op de DVZ alsvast niet als verschoningsgrond kan worden gebruikt.

b. Tenslotte merkt verweerder op dat het advies over de eventuele terugleiding naar de grens, waarvan sprake in artikel 63/5 van de Vreemdelingenwet, een formeel advies is. Het spreekt vanzelf dat het advies waarbij de Commissaris-generaal vaststelt dat niets zich verzet tegen de terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst, verantwoord wordt door het verwerpen van haar asielaanvraag en door het gebrek aan een bijzonder motief (ruimer dan deze die het voorwerp uitmaken van het onderzoek van de asielaanvraag) dat zich verzet tegen een terugkeer naar Joegoslavië. De bestreden beslissing toont aan dat de elementen van het dossier niet toelaten te besluiten tot een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van verzoekster en bepaalt dat in de huidige omstandigheden verzoekster mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat zij ontvlucht is.

Het eerste middel is niet ernstig.";

3.1.3. Overwegende dat de minister van Binnenlandse Zaken, voor wat het verweer ten gronde betreft "voor zoveel als nodig" verwijst naar de memorie van antwoord van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

3.1.4. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord nog stelt hetgeen volgt :

"Indien het commissariaat generaal zich enkel steunt op de gegevens van het administratief dossier, moet zij er zich van gewissen dat deze gegevens correct zijn, minstens op een oordeelkundige manier verzameld zijn.

Verzoekster heeft aangeduid en uitvoerig gemotiveerd dat het interview bij de dienst Vreemdelingenzaken zeer gebrekkig was. Daar kon zij zich niet laten bijstaan en kon zij ook geen getuigen vragen om minstens de correctheid van dit interview vast te leggen.

Een dergelijke mogelijkheid wordt wel gegeven door het commissariaat generaal enerzijds, maar anderzijds acht het commissariaat generaal het interview bij de dienst vreemdelingenzaken even hoog en even grondig en meet dit evenveel kracht en gezag toe als haar eigen interviews.

Het commissariaat generaal heeft steeds tijdens haar interview verwezen naar het interview voor de dienst Vreemdelingenzaken. Het commissariaat generaal had tijdens het onderzoek naar de gegevens, afstand moeten nemen van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dit niet doen, is een duidelijke miskenning van het zorgvuldigheidsprincipe. Het commissariaat moet minstens zeer omzichtig omspringen met de gegevens, zoals verzameld door de dienst vreemdelingenzaken.

Het commissariaat generaal stelt dat zij wel degelijk op een correcte manier verzoekster hebben ondervraagd. Echter heeft het commissariaat generaal geen rekening gehouden met de persoon van verzoekster en met haar mogelijkheden en kunnen.

Er kan niet gesteld worden dat deze gegevens zorgvuldig verzameld zijn.

Het eerste middel is wel degelijk ernstig.";

3.1.5. Overwegende dat de verzoekende partij de schending aanvoert van de "algemene beginselen van behoorlijk bestuur"; dat uit de uiteenzetting van het middel kan worden afgeleid dat zij de motieven van de bestreden beslissing betwist die geleid hebben tot de conclusie dat haar asielaanvraag bedrieglijk is en tot het advies dat zij mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat zij ontvlucht is; dat de verzoekende partij inzonderheid de commissaris-generaal een gebrek aan zorgvuldigheid verwijt bij het nemen van de bestreden beslissing; dat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht;

3.1.5.1. Overwegende dat de verzoekende partij vooreerst stelt dat de behandeling door de dienst Vreemdelingenzaken niet zorgvuldig is gebeurd, dat, hoewel het interview op het Commissariaat–generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk werd gevoerd, zij er steeds werd geconfronteerd met haar interview voor de dienst Vreemdelingenzaken en dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met haar lage scholing;

Overwegende dat, voor zover de verzoekende partij kritiek uit op het verloop van het interview voor de dienst Vreemdelingenzaken, erop dient gewezen te worden dat de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 november 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten werd bevestigd door de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2000; dat, gelet op de devolutieve kracht van het in artikel 63/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verkort: vreemdelingenwet) bedoeld

dringend beroep bij de commissaris-generaal, de kritiek van de verzoekende partij op de procedure voor de dienst Vreemdelingenzaken niet relevant en dan ook niet ontvankelijk is;

Overwegende dat, wat de kritiek van de verzoekende partij betreft dat zij tijdens het interview op het Commissariaat-generaal voortdurend werd geconfronteerd met haar interview voor de dienst Vreemdelingenzaken, dit gegeven niet blijkt uit het administratief dossier, daargelaten de vraag overigens of dit loutere feit op zich kan doen besluiten dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig heeft gehandeld; dat de bestreden beslissing daarenboven enkel steunt op gegevens die blijken uit het interview door de commissaris-generaal; dat dit onderdeel van het middel feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat de verzoekende partij de gegevens waaruit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afleidt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij uit Kosovo afkomstig is niet betwist doch enkel stelt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het feit dat zij een niet-geschoolde huisvrouw is, met haar graad van analfabetisme en met het feit dat haar man de geldzaken regelde;

Overwegende dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van dit dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen;

Overwegende dat de bovenvermelde, door verzoekende partij aangebrachte algemeenheden of argumenten, die allen enkel steunen op een feitelijke beoordeling van de zaak en die allen neerkomen op een andere beoordeling van de vaststelling door de commissaris-generaal dat verzoekende partij het niet aannemelijk maakt dat zij uit Kosovo afkomstig is, de Raad van State er niet kunnen toe brengen aan te nemen dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van het dringend beroep, de grenzen van de hem wettelijk toegekende discretionaire appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden door op grond van de in de bestreden beslissing vermelde motieven te oordelen dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat ze effectief afkomstig is uit Kosovo en dat de asielaanvraag bedrieglijk is;

3.1.5.2. Overwegende dat de verzoekende partij onder punt B van het verzoekschrift ook aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen onderzoek heeft ingesteld naar de situatie in de regio vanwaar de

verzoekende partij stelt te zijn gevlucht, dat door dit niet te doen hij zich geen beeld kan vormen van de toestand van de verzoekende partij en de argumenten tot vlucht niet kan evalueren;

Overwegende dat, wat deze kritiek betreft, de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot de conclusie komt dat de asielaanvraag bedrieglijk is; dat deze beslissing steunt op het motief dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze effectief afkomstig is uit Kosovo; dat dit motief hiervoor wettig is bevonden; dat derhalve de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van dit wettig bevonden motief vaststelt dat de asielaanvraag klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel; dat dit op zich een voldoende grond is om het dringend beroep af te wijzen; dat derhalve de kritiek dat "het beginsel van behoorlijk bestuur" wordt geschonden doordat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen onderzoek heeft ingesteld naar de toestand in de regio waaruit verzoekende partij stelt te zijn gevlucht, gelet op de wettig bevonden vaststelling dat de asielaanvraag klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel, zich aandient als louter overtollig en derhalve niet tot vernietiging kan leiden;

3.1.5.3. Overwegende dat, wat de kritiek van de verzoekende partij betreft op het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inzake het terugleiden van de verzoekende partij naar de grens van het land dat zij ontvlucht is, erop dient te worden gewezen dat deze beslissing niet vatbaar is voor beroep bij de Raad van State; dat kritiek op deze beslissing bijgevolg niet ontvankelijk is; dat het eerste middel in al zijn onderdelen niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat luidt als volgt :

> “TWEEDE MIDDEL : GEBREK AAN MOTIVERING : SCHENDING VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN
>
> De Wet inzake de Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen schrijft voor dat de juridische en feitelijke motivering waarop men een beslissing steunt juist en afdoende dient te zijn.
>
> Hieronder dient eveneens te worden verstaan dat de aangegeven reden in evenredigheid dient te staan met de genomen beslissing.
>
> Doordat het commissariaat generaal stelt dat verzoekster vermoedelijk niet van Kosovo is, meent het commissariaat generaal te mogen stellen dat de aanvraag bedrieglijk is.
>
> 2.1 Het commissariaat generaal moet ten eerste uitgaan van correcte gegevens. Gezien wat hierboven onder het eerste middel werd aangehaald kan men sterk twijfelen dat het commissariaat uitgegaan is van correcte gegevens.
>
> De premisse waarop het commissariaat generaal zich steunt om te stellen dat verzoekster liegt over haar identiteit, zijn niet juist. Indien deze premisse niet correct is volgt daaruit uiteraard dat de hele motivering op de helling komt te staan.
>
> Dit is voldoende om te stellen dat de motivering en dan ook de beslissing nietig is.

2.2. Indien het commissariaat generaal zonder fout wil beslissen dat de aanvraag bedrieglijk is, hadden zij minstens verzoekster moeten toelaten om zelf een toelichting te geven over haar persoonlijke situatie.

Het commissariaat generaal heeft dit contra argument niet in overweging genomen, wat opnieuw een schending inhoudt van de uitdrukkelijke motiveringsplicht.

2.3. De argumenten zijn dan ook niet juist beoordeeld.

Het commissariaat generaal heeft met tal van factoren geen rekening gehouden, zo al niet met de geringe intellectuele capaciteiten van verzoekster.

Ook dit maakt een schending uit van de uitdrukkelijke motiveringsplicht.

2.4. Besluit

Het niet of niet voldoende motiveren, evenals het niet correct motiveren, levert zonder meer de illegaliteit van de bestreden bestuurshandeling op wegens schending van een substantiële vormvereiste.

Het volstaat voor de vernietiging van de rechtshandeling.

2.5. Bovendien zijn de argumenten niet in evenredigheid met de genomen beslissing.

Het commissariaat generaal stelt dat verzoekster faalt te bewijzen dat zij daadwerkelijk uit Kosovo komt. Daaruit beslist het commissariaat generaal dat verzoekster mag teruggestuurd worden naar Kosovo, een land in oorlog. Deze beslissing mist alle redelijkheid.

De beslissing verzoekster terug te sturen naar Kosovo is, gezien de huidige omstandigheden in Kosovo, niet redelijk te noemen.";

3.2.2. Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hierop als volgt repliceert :

"2.2. In het tweede middel werpt verzoekster op dat de bestreden beslissing de wet van 29 juli 1991 schendt.

- Daarnaast antwoordt verweerder op dat de specifieke motiveringsverplichting, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de formele motiveringswet van 29 juli 1991, tot doel heeft, ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de handeling dat hij/zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent. Hierdoor is het doel van de uitdrukkelijke motivering in casu bereikt.

- Verzoekster houdt voor dat de Commissaris-generaal moet uitgaan van correcte gegevens om te oordelen dat verzoeksters asielaanvraag bedrieglijk is.

Verweerder antwoordt dat hij van correcte gegevens uitgaat om verzoeksters asielaanvraag bedrieglijk te verklaren. Zoals onder het eerste middel wordt aangegeven beschikte verweerder over voldoende elementen om te beslissen dat verzoeksters asielaanvraag bedrieglijk is. Verzoekster weerlegt de in de bestreden beslissing aangebrachte motieven niet.

- De bestreden beslissing is correct gemotiveerd en schendt geenszins de motiveringsverplichting. Na een uiteenzetting van het vluchtrelaas bevat de bevestigende beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

Het tweede middel is niet ernstig.";

3.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord voor het tweede middel verwijst naar hetgeen zij uiteenzette in het verzoekschrift;

3.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen; dat met de commissaris-generaal dient te worden vastgesteld dat uit de uiteenzetting van het eerste middel blijkt dat zij de motieven kent; dat zij derhalve geen belang meer heeft bij het aanvoeren van de schending van deze wetsbepalingen; dat in zoverre de verzoekende partij kritiek heeft op de motieven van de beslissing, dit middel samenvalt met het eerste; dat evenmin de in het tweede middel aangebrachte blote beweringen of algemeenheden, die allen neerkomen op een andere beoordeling van de vaststelling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekende partij het niet aannemelijk maakt dat zij uit Kosovo afkomstig is, de Raad van State er niet kan toe brengen aan te nemen dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van het dringend beroep, de grenzen van de hem wettelijk toegekende discretionaire appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden door op grond van de in de bestreden beslissing vermelde motieven te oordelen dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat ze effectief afkomstig is uit Kosovo en dat de asielaanvraag bedrieglijk is; dat het tweede middel niet gegrond is; dat de verzoekende partij geen gegrond middel heeft aangevoerd en het beroep om die reden wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één augustus tweeduizend en twee, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	B. COLLIN,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

B. COLLIN. **G. DEBERSAQUES.**